

РЕШЕНИЕ

№ 2286

гр. София, 26.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 26.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на
прокурора Попова, като разгледа дело номер **2172** по описа за **2012** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и сл. от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от Ф. Х. У., гражданин на И. против Решение №
УП-13/17.02.2012г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при
МС, с което на основание чл. 75, ал.1, т.1 във връзка с чл. 13, ал.1, т.5 от ЗУБ е
отхвърлена последваща, четвърта по ред молба на жалбоподателя за предоставяне на
бежански и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е нищожно. Според жалбоподателя
изложените от интервюиращия орган мотиви относно компетентността му да разгледа
молбата за закрила в срок по-дълъг от 3 дни от подаването ѝ са незаконосъобразни.
Излага подробни съображения, че с подаването на молба за закрила рег. № УП
3178/20.09.2011г. ускореното производство е образувано на основание чл. 68, ал.1 ,т.3
от ЗУБ и че в случая е приложима хипотезата на чл. 57, ал. 5 от АПК, поради което
правото на интервюиращия орган да се произнесе по молбата му от 20.09.2011г. се е
погасило на 20.10.2011г. на това основание счита, че обжалваното решение е
постановено при липса на материална компетентност и като такова е нищожно. Искане
за прогласяване нищожността на оспорения акт.

В представените по делото писмени бележки на процесуалния представител на
жалбоподателя се поддържа, че в хода на административното производство са
допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и е
нарушен материалния закон при формиране на изводите, че по отношение държавата
на произход не са налице нови обстоятелства. В тази връзка се иска отмяна на

решението.

Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ при МС не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Участващият в производството прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспореното решение, в преклузивния 7 – дневен срок по чл. 84, ал.1 от ЗУБ, считано от датата на връчването му на 21.02.2012г., поради което е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществото на спора и след проверка на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК, настоящият съдебен състав намира следното:

Административното производство по ЗУБ е образувано с регистрирането на Ф. Х. У., гражданин на И. на 14.02.2012г. по негова молба рег. № УП 3178/20.09.2011г., уточнена с молба от 14.02.2012г. Молбата е четвърта по реда и е последваща по смисъла на §1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

От приложените по преписката писмени доказателства се установява, че по отношение на жалбоподателя производствата по предходните три молби за закрила са приключили с влезли в сила съдебни актове.

В хода на административното производство с Ф. Х. У. е проведено интервю, за което е съставен протокол рег. № УП 3178/15.02.2012г. Видно от изложеното, жалбоподателят изрично посочва, че няма нищо ново за казване по отношение причините, поради които е напуснал страната си на произход. Не желае да се завърне в И. защото е туркмен и сунит. Страхува се както от кюрдите, така и от арабите. В И. имал проблеми – докато живеел на север – проблемът бил, че е привърженик на С. Х.. После живял на юг около [населено място], но там нямало работа, сигурност. Поради това че е сунит му казвали да напусне района. В И. има само един брат, който е женен и живее в близост до [населено място].

С писмо рег. № Т-864/16.02.2012г. на ДАНС е дадено становище, че не се възразява да бъде предоставена закрила на Ф. Х. У..

Производството е приключило с обжалваното решение № УП-13/17.02.2012г., с което интервюиращият орган при ДАБ при МС е отхвърлил молбата на жалбоподателя за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, като явно неоснователна по смисъла на чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ във връзка с чл. 8, ал.1 и ал. 9 и чл. 9, ал.1, 6 и 8 от ЗУБ.

В съдебното производство се представят медицинско направление от 12.03.2012г. и магнитно резонансна томография на гръбначен стълб – лумбален сегмент от 30.04.2010г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че атакуваното решение е издадено от компетентен интервюиращ орган по смисъла на чл. 70, ал.1, т.1 от ЗУБ. Видно от приложената по делото Заповед № 59/04.03.2010г. на председателя на ДАБ, издателят на акта – Х. Ш., главен експерт в отдел „Производство и настаняване” на Регистрационно – приемателен център, [населено място] е надлежно овластен да изпълнява функциите на интервюиращ орган в ускорено производство по реда на глава шеста, раздел II от ЗУБ.

Доводите в жалбата за нищожност на акта, поради изчерпване на времевата компетентност на интервюиращия орган да се произнесе по молбата за закрила в ускорено производство съгласно чл. 70, ал. 2 от ЗУБ, настоящият съдебен състав намира за неоснователни. Аргументите за това са следните:

Към момента на издаване на оспореното решение от 17.02.2012г., 3 – дневният срок по чл. 70, ал.1, т.1 от ЗУБ не е пропуснат. Съгласно цитираната разпоредба началният момент, от който този срок тече е образуването на производството пред интервюиращия орган. По силата на изричната норма на чл. 68, ал.1, т.3 от ЗУБ ускореното производство се образува с регистрирането на чужденеца, подал последваща молба за закрила, а не от момента на подаване на молбата за закрила. Действително в административната практика на ДАБ в много случаи, компетентният административен орган бездейства и не предприема предвидените от закона действия по регистрация на чужденеца, подал молба за закрила, което има за последица необразуване на административно производство по подадена молба. Незаконосъобразното бездействие на административния орган да извърши регистрация по чл. 61, ал.2 от ЗУБ подлежи на оспорване по реда на чл. 257 от АПК. В този смисъл е решение от 14930/16.11.2011г. на Върховен административен съд, III отд, постановено по адм. дело № 8299/2011г.

Незаконосъобразното бездействие на административния орган да извърши регистрацията няма отношение към началния момент, от който тече 3 – дневният за вземане на решение в ускореното производство на основание чл. 70, ал.1, т.1 от ЗУБ. Противно на твърденията в жалбата, този срок не започва да тече, докато не бъде регистриран чужденецът, съгласно чл. 68, ал.1, т. 3 от ЗУБ. Действително чужденецът, подал последваща молба за закрила, има открито досие в ДАБ, но действията по регистрацията включват както снемане на отпечатъците, така и установяване на факти и обстоятелства относно неговото семейно положение, образование, професия, религия, родствени връзки и т.н. които търпят промени във времето. От друга страна нормата на чл. 68, ал.1, т.3 от ЗУБ, която е специална по отношение на чл. 25 от АПК обвързва датата на започване на ускореното производство с регистрацията на чужденеца именно в хипотезата на подадена последваща молба за закрила.

С оглед на изложеното настоящият съдебен състав намира, че по отношение началния момент на образуване на административното производство приложение следва да намери приложение специалния закон, който дерогира общите правила на АПК. В конкретния случай молбата, подадена от 20.09.2011г. е регистрирана на 14.02.2012г. и броен от този момент, към 17.02.2012г. срокът за произнасяне на интервюиращия орган в ускореното производство по чл. 70, ал.1, т.1 от ЗУБ не е изтекъл, поради което издателят на оспорения акт разполага с компетентност да отхвърли молбата като ясно неоснователна.

Останалите доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, изложени от процесуалния представител на жалбоподателя, също са неоснователни.

Съгласно чл. 13, ал.1, т.5 от ЗУБ молбата за статут се отхвърля като явно неоснователна при кумулативното наличие на следните предпоставки: последващата молба за закрила не се основава на нови факти и обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или за страната му на произход, както и да не са налице условията по чл. 8, ал.1 и ал. 9 ЗУБ, съответно чл. 9, ал.1, 6 и 8 от ЗУБ.

От наличните по делото доказателства безспорно се установява, че последващата молба за закрила на жалбоподателя не се основава на нови факти и обстоятелства относно

държавата му на произход или за личната му сигурност, които да обосновават предпоставките за предоставяне на закрила по реда на ЗУБ, включително хуманитарен статут. Н. факти и обстоятелства, свързани с преследване по причина на неговите раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение не са заявени от Ф. Х. У. както в молбата му за закрила, така и в проведеното на 17.02.2012г. интервю, поради което изводите на ответника за липса на предвидените от закона предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по подадената четвърта по ред молба за закрила са законосъобразни.

От друга страна не са налице и условията на чл.9, ал.1, ал.6 и ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя. Съгласно цитираните норми хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който е принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт; или е съпруг на чужденец с предоставен хуманитарен статут и на техните малолетни и непълнолетни, невстъпили в брак, деца, доколкото това е съвместимо с личния им статус или не са налице обстоятелства по чл. 12, ал. 2. или други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

Интервюиращият орган е обсъдил всички предвидени от закона хипотези и изводите, че за жалбоподателя няма реална опасност от изброените по-горе посегателства се подкрепят от наличните по делото доказателства и съответстват на приложимата правна норма.

Промяната в общата ситуация в И. след края на американското военно присъствие от страната – 17.12.2011г., свързано с ръст на честотата на бомбените атентати съгласно приложената актуална справка рег. № 651/06.02.2012г. не могат да се квалифицират като въоръжен конфликт съгласно даденото тълкуване на чл. 15, б. „в” от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004г. в решение на СЕО от 17 февруари 2009 година по дело С-465/07. Данните от цитираната справка са обсъдени от интервюиращия орган в мотивите на оспорения акт, като изводите му за липса на тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ съответстват на материалния закон.

Не са налице и нови обстоятелства, свързани в личното положение на жалбоподателя в И., които да обосноват предоставянето на хуманитарен статут. Представените в съдебното производство писмени доказателства относно здравословното състояние на Ф. Х. У., преценени на основание чл. 142, ал. 2 от АПК също не сочат наличие на други причини от хуманитарен характер за предоставяне на закрила. Преди всичко заболяването му, видно от магнитно резонансна томография на гръбначен стълб е отпреди две години, като не са налице доказателства в подкрепа на твърденията, че в И. не може да бъде осигурено адекватно лечение.

Положението на жалбоподателя в страната му на произход с оглед обстоятелството, че е туркмен и сунит, което е породило необходимост да се премества от северен И., К. в южен И., е обсъждано в предходните административни и съдебни производства по ЗУБ, като в това отношение също не са налице нови обстоятелства, по смисъла на чл.13, ал. 1, т.5 от ЗУБ.

Предвид всичко изложено не се констатираха нарушения на процесуалния и материален закон по смисъла на чл. 146 от АПК, които да обосновават отмяна на атакувания административен акт, поради което подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во отделение, 11 –ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ф. Х. У., гражданин на И. против Решение № УП-13/17.02.2012г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал.1, т.1 във връзка с чл. 13, ал.1, т.5 от ЗУБ е отхвърлена последваща, четвърта по ред молба на жалбоподателя за предоставяне на бежански и хуманитарен статут.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: